

SZARVAS ÉS VIDÉKE

TÁRSADALMI ES SZÉPIRODALMI HETILAP.

Szerkesztőség:

Beliczey utca 11. szám, hova a lap szellemi részét
illető közlemények küldendők.
Kéziratok vissza nem adatnak.
BÉRMENTELEN LEVELEK EL NEM FOGADTATNAK.

Előfizetési árak:

Egész évre . . . 4 frt. — Félévre . . . 2 frt
Negyedévre . . . 1 frt. — Egyes szám . 8 kr.
MEGJELEN HETENKINT EGYSZER VASÁRNAP.

Kiadóhivatal:

Beliczey-utca 11. szám. (saját ház,) hova az elő-
fizetési pénzek intézendők.
Hirdetéseket jutányos áron elfogad.
BÉLYEGDIJ MINDEN HIRDETÉSÉRT 30 KRAJCAR.

Élővizet a holt Körösbe!

Városunk szeretve tisztelt országgyűlési képviselőjének, az országgyűlésen február 23-án történt felszólalása azon részére, a 18-a számú körösi átmetszés által elmetszett holt Körös kanyarvizének az ármentesítő társulat által teljesített, de a közegészségügyi kívánalmaknak teljesen meg nem felelő élővízzel való felhígítását kifogásolta, — a nagym. földmívelésügyi miniszter ur azt a választ adta, hogy gondoskodni fog oly módokról, melyeknél fogva a Szarvas Szt.-András között fekvő holt Körös vize közegészségügyi szempontból ártalmatlanná tétessék.

Ezen reánk, Szarvas város közönségére nézve, rendkívül fontos kérdés nem most tüzetik napi rendre. Az élő Körös vizének elvitele óta már harmadizben tétetnek lépések a holt körös vize által teremtett közegészségügyi bajaink orvoslása céljából részint Szarvas város, részint Békés megye közigazgatási bizottsága által.

A multak tapasztalatai után szinte már előre remegünk ügyünk sikertelenségeért, pedig megvagyunk győződve arról, hogy nem vezethet sikertelenségre azon ügy, melyet a mi szeretett orsz. gyűlési képviselőnk nagym. Gróf Csáky Albin ur, — felismerve az ügy elodázhatatlanságát, kivihetőségét, — fel mer karolni, — az nincs veszélyben, az megoldásra vitetik általa.

Ez ideig mindig az volt a cél, hogy a holt Körös vize folyóvá tétessék egy, az ármentesítő társulat által építendő második zsilip segítségével.

A nagym. földmívelési mk. miniszter azonban nem látta igazságos dolognak még az esetben sem, ha az a második zsilip teljesen megfelelné is azon célnak, hogy a holt medert folyóvá tenné, még inkább nem látta igazságosnak, akkor, midőn egy második zsilippel sem érünk el többet mint a meglevő egygyel: arra kötelezni az árm. társulatot, hogy a felső zsilip költségeit egyedül ő viselje.

Közegészségügyünk kérdése ezzel megfeneklet. — Azóta úgy van egy állapotban.

De lássuk csak, hogy mi is a mi célunk a holt Körösrel?

Célunk tulajdonképpen abban culminál, hogy a holt körös vizét július augusztus és szeptember hónapokban is fel lehessen frissíteni élővízzel; vagyis azon hónapokban is bocsájt-hassunk be élő vizet, midőn a nyári nagy melegség az álló vizet rothadásnak indítja.

Tudva levő dolog pedig, hogy az élő Körös épen ezen hónapokban bír a legalacsonyabb vízállással. Többször előfordult az az eset, hogy a Körös folyó ezen hónapokban Adria tenger viz színe alá apad le. Már pedig, ha az élő Körös ezen hónapokban, tegyük fel, hogy átlag 50 cm. magas vízállással bír, — ami ugyan ritka eset, — hát ezen esetben egy második zsilipen amnyi vizet vagyunk képesek beereszteni, hogy a holt meder és az élő Körös vize egy vízszin állást nyert, vagyis 50 cm. magas vizet.

Hát mit érünk mi 50 cm. magas vízzel, mikor a holt meder vizének legalább 2.50—3 méter magasnak kell lennie.

Éppen ez volt az oka, hogy a nagym. földmívelési miniszter a második zsilip kiépítésének elrendelése iránti kérésünkkel elutasított.

A zsilipet mi sem láttuk az élénk tüzött célra megfelelőnek. — Hanem igen is nekünk egy oly vízemelő gépre volna szükségünk, melynek segítségével az élővizet bármily alacsony vízállásnál beemelhesük; tehát egy szivattyu gépre, amilyen például Mező-Berény községe alatt van.

Mi mindig azt hangoztatjuk, s ez is egyik oka, ügyünk megfeneklésének, hogy az ármentesítő társulat érdekében (tehát a mi érdekünkben is, mert mi is egy része vagyunk az ármentesítő társulatnak) lett az élő viz elvive, illetve a Körös vizének gyorsabb lefolyása céljából lett az átmetszés kiépítve. Azért akarjuk tehát a holt

medernek élő vízzel leendő ellátásával járó terhet is az ármentesítő társulatra hárítani.

Miért az ármentesítő társulatra? Hiszen Szarvas város belterülete volt közvetlen veszélyeztetve a Körös folyó közelsége által, ezt tagadni sem merjük. S miért akkor, mikor az ármentesítő társulat évenként egyszer, kétszer néha többször is felhígítja a holt Köröst, amelyre a nagym. földmívelési miniszter ur is azt mondotta, hogy ennél több az árm. társulattól nem is követelhető.

Ne legyünk igazságtalanok. Hiszen nem kívánhatjuk az árm. társulattól, hogy Békés megye két községének községi ügyek érdekében áldozatokat hozzon; ne kívánjunk ilyent, mert az talán comicusnak is látszik, hogy az ármentesítő társulat gondoskodjék a mi egészségünk-ről, s ne vegye fel címébe, hogy „közegészségügyi rendező társulat”.

Veszélyes praecedens is lenne az az árm. társulatra, ha arra köteleztetnék, hogy nekünk élő vizet adjon, s azt mi magunk bányázzuk meg, mert akkor Gyoma és Endrőd s más községek is jogosan követelhetik holt Körösüknek szivattyugép segítségével élő vízzel leendő ellátására, s ártéri adónk, melyet amugy is sokallunk, nagyon magasra találna szökkenni.

Ne akarjuk hát a társulat nyakába varrni az egész terhet. Van ennek más megoldási módja is, ha igazságosak akarunk lenni. Azt hisszük, hogy az ármentesítő társulatnak csak ép oly arányban áll érdekében, mint nekünk, Szarvas város közönségének, hogy egy vízemelő gép felálltassék, mert hiszen a holt medert, mint belviztartányt ő is igénybe veszi, ugy annyira, hogy ezen recipiens az előbbi év tapasztalatai alapján már kicsinynek is bizonyul.

Járuljon hát hozzá az árm. társulat is a felállítandó vízemelő gép költségeihez. — Nekünk tehát most csak arra kell törekednünk, hogy az ármentesítő társulat a költségekhez bizonyos

SZARVAS ÉS VIDÉKE TÁRSZÁJA.

Dal a szerelemlről.

Nem egy dalt zengtem már a szerelemlről. Hol, mint a madár csapongó dala oly vig, oly enyegő pajzán volt dalom, hol telve reménnyel, boldogsággal s hol oly mélabusan szólalt meg, mint csendes, holdas estén a pásztor furulyája . . .

Ki ne ösmerne téged, szerelem? Ki ne zengett volna rólad? Itt vagy a zsenge gyermek, ott vagy a férfi, ott vagy az agg szívében. Belopódzol a gazdag csucsíves palotáiba, belopódzol a pár nádfüdeli viskójába. A te hazád: e széles, nagy világ.

Sokan kárhoztatnak — de én nem! Én csak áldlak mindörökké áldlak, kéjvirágos, édes szerelem!

Mi lett volna nélküled az életem? Sívár küzdés a világban. Nem, még küzdésnek sem mondható, csak tengődés; hisz nem lett volna akkor kiért és miért is küzdenem, kiért szembeszállni a zsarnoki sors-al, kiért dacolni az élet viharával? Tespedtem volna tétlenül, belenyugodtam volna mindenbe; hisz kiért és miért kellett volna végigharczolnom az életet?

Bármerre megyek, mindenütt a neved hallom.

Bódító hatáson élvezi a lepke, virág, madár egyaránt.

Te adsz vigaszt a szegénynek. Meghal az atya; egyetlen leánya sirva tépdési haját „mi lesz velem?” de megnyugszik, hisz ott van oldala mellett, van a kire támaszkodhassék, a kivel végigszenvedje az élet minden terhét, a férjben megtalálja a mit ott elvesztett agyámot s ezt is te adtad neki áldott szerelem!

Te adsz balszamirt a beteg szívére. Egy rozszant házikó szegényes szobájában fekszik a beteg leány, nincs semmi remény az életéhez, a halál már ott ül mellette, hagyja még egy darabig kintlődni. Ekkor hozzák hírül hogy távollevő kedvese hazatért. Nem balszamir ez a beteg szívére? Nézzétek meg arcát, nem oly fonyadt többé, az öröm fest reá rózsákat, nem érzi többé magát betegnek, menni akar, hogy nyakába borulhasson, csókokkal halmozza el a kedves arcát, nem, ő többé már nem beteg, kiragadta a halál vezéből s visszaadta újra az életnek a szerelem. Oh légy áldott érte, mindörökké áldott, kéjvirágos szerelem!

Nem kívánok, nem kerek én semmi egyebet az Istentől, mint csak azt, hogy szívem telve legyen az éltető szerelemmel, akkor bátran küzdök az élet viharával.

A hónapos szobába új lakó kerestetik. Én is házi ur vagyok, úgy nézzetek reám járó-kelő emberek. De

e szoba nem üres, van lakója; s igérnétek, adnátok bár ide millióitokat, hogy tegyem ki az eddigi lakót — nem tenném! E szoba nem oly sivár, ennek egy lakója volt van és lesz mindig; e szoba a szívem lakója a szerelem.

Áldom a nőket, kik megtanítottak engem szeretni a szépért és nemesért lelkesedni. Áldok mindenkit a földön, hisz én mindenkit és mindent szeretek az ég alatt. Ajkaimra nem jön egy gonosz szó, mely meghazudtolná nézetemet. Hisz miért is teremtett bennünket az Isten? hogy szeressünk! Nézzétek, hogy tud szeretni a kis madár; ha párja elmegy és napok multán se jó vissza, meghal bánatában. Hallottátok-e az erdőben a vadgerle bugását? mit érzett vajjon akkor szívetek? A zsenge kis virág is elhervad bánatában; ha a csalfa lipe hűtlenül elhagyja. És csak az ember nem tudna szeretni? Ne adjatok rá igenlő választ, be van az oltva mindenki szívébe az éltető, édes szerelem.

Oh légy áldott édes szerelem! Látom, tudom, hogy te szeretsz engem legjobban, hogy te vagy hozzám a leghűbb. Oh hányan hagytak el már, csalták meg szívemet. Elhagyott a jó barát, hűtlen lett a kedves; magam voltam egyedül, tétován jártam, koptattam a főváros aszfalt járdáit, — de még sem, nem voltam egész egyedül, mert velem voltál te, mintegy hű kísérem minden lépteimen, minden tetteimen, te áldott, éltető, édes szerelem.

D. H. B.

arányban való hozzájárulásra szorítottassék. Ez szerény nézetünk szerint, a fentebb mondottak alapján, ki is vihető.

Ha az árm. társulat is visel valami költséget, már ez is egy lépés a megoldás felé. Békés vármegye is hozzájárul bizonyos arányban és mi is. Végeredményként oda érünk, miszerint ha igazán törekedünk arra, hogy e régi vajudó kérdés megoldását nyerjen: a holt meder vizének élő vízzel leendő ellátásához szükséges vízemelő gép költségeinek viselésére egy külön érdekelttséget kell alakítanunk. Az érdekelttség tagjai szerintünk ezek lennének:

1. Békés vármegye $\frac{1}{4}$ részben.
2. Szarvas városa $\frac{1}{8}$ részben.
3. Halászlai érdekelttség $\frac{1}{8}$ részben.
4. Az árm. társulat $\frac{1}{2}$ részben.

Az itt jelzett hozzájárulással kiépített vízemelő gép az árm. társulat rendelkezése alá bocsájtatnék, köteles lenne azonban évenként annyiszor, ahányszor szükségesnek mutatkozik, élővizet beszívattatni. Szerény nézetünk szerint ez azon legmértányosabb, legigazságosabb kívánság, melynek teljesítésére az árm. társulat kötelezhető, s melynek teljesítését az árm. társulattól el is várjuk.

Ez a mi szerény véleményünk, melyet a döntő körök szíves figyelmébe ajánlani bátrak vagyunk.

Hogy mennyiben áll érdekében a fentebb kombinált 4 érdekelttségtagnak a holt Körösnek egy vízemelő géppel leendő felfrissítése, azt talán felesleges is bővebben fejtegetni, kivéve a 3-ik pont alatt említett halászlai érdekelttséget, hogy pedig ez mi okból lenne kötelezhető a hozzájárulásra, azt egy közelebbi cikkünkben fogjuk majd tárgyalni.

D.

Az országos szőlőtelepítő szövetkezet célja és szervezete.

Hazánk szőlőhegyeit elpusztította a phylloxera!

Szőlőink megsemmisülésével elveszett egy mérhetően nagy nemzeti vagyon. Szőlőtermelő népünk elszegényedett s egy igen nagy részük a koldusbottól menekülő, Amerikába és Szlavoniába vándorolt.

Társadalmunk a szőlők pusztulása után agoniába esett, sem bátorsága sem pénze nem volt, de még ut és mód sem volt arra, hogy új szőlőket miként ültessen, a kipusztultakat miként rekonstruálja, a kezdeményezést az államtól várta, sőt még ma is ott állunk, hogy szőlőtermelőink nagyrésze mindent az államhatalomtól vár, pénzt, talajt, szakértelmet!

Az állam az elpusztult szőlők rekonstruálása s új szőlők telepítése tekintetében megtesz ugyan minden tőle telhetőt, azonban e tekintetben a legnagyobb feladat nem az államra, hanem a társadalomra hárul. Az állam adhat segínyt, adhat olcsó kölcsönt a szőlő-

telepítőnek, de nem adhat kész, kellő szakértelemmel betelepített szőlőt, ezt megtenni a társadalom feladata. Ezen társadalmi feladat keresztülvitelét vállalta magára az országos szőlőtelepítő szövetkezet.

Mert ugyan mit ér a segélynyel, mit ér az olcsó kölcsönrel a közép és kis szőlőtermelő, ha nincs megfelelő szőlőtalajja s ha nem bír szakértelemmel az új szőlőkültúrában. Megfelelő talajba szakértelem nélkül ültetett és kezelt szőlők csak a nemzeti vagyon további pusztulását mozdítják elő.

„Kész szőlőt a termelő kezébe!” Ez a jelszava az országos szőlőtelepítő szövetkezetnek!

Az országos szőlőtelepítő szövetkezet az egész országra kiterjeszti tevékenységét és az elpusztult szőlők rekonstruálása, új szőlők telepítése, a kor színvonalán álló egészséges munkairány követése, a hazai csemegeszőlő és borkészleteknek külföldön biztos és állandó piacok szerzése stb. által vissza akarják hódítani veszendőbe ment nemzeti nagy kincsünket, a „szőlőt” és ezzel biztosítani akarja szőlőművelő népünk vagyonszerését s ezreknek nyújtandó biztos alapot a tisztességes megélhetésre. A szövetkezet működését egyenlő arányban terjeszti ki úgy a kötött, mint a homoktalajon levő szőlőkültúrára.

Az országos szőlőtelepítő szövetkezet feladatainak megvalósítása céljából azon tagjai számára, a kiknek sem szőlőtalajuk, sem pénzük, sem szakértelmük nincs szőlőterületeket vásárol, azokat beülteti, parcellázza s nekik a vételárnak 10—15 év alatt kisebb részletekben leendő törlesztése mellett tulajdonukba bocsátja.

Azon tagjainak, kiknek talajuk van, de pénzük és szakértelmük nincs, talaját beülteti, őket szakképzett kezelők által az új kultúrába bevezeti s a beültetésért járó munkadíjat hosszabb lejáratú kölcsön formájában szedi be tőlük, hogy ki-ki szőlőtermése egy töredékéből könnyedén törleszthesse tartozását; végül azon tagjai részére, a kiknél csak a szakértelem és jártasság hiányzik, a szövetkezeti telepeken munkásokat és szőlőkezelőket képez.

Nagy, sőt kiváló súlyt fektet a szövetkezet a homoki szőlőkültúrára s minden erejével azon lesz, hogy a homoki szőlők telepítését még az által is előmozdítsa, hogy igyokozni fog megnyerni a saját jótállása mellett, pénzügyi támogatást arra, hogy az állam által garantált (25 millió) kölcsönhöz hasonló feltételek mellett homoki szőlőkre is engedélyezzenek törlesztéses kölcsönöket. Ilyen kedvezményre a homoki szőlők jövedelmezőségükkel fogva méltán igényt tarthatnak!

A szövetkezet ezen nagy feladatai mellett tagjai egyéb szőlőszeti szükségleteit is ellátandja, nevezetesen európai és amerikai szőlővesszőket és ojtványokat tömegesen termel s azokat tagjainak jutányosan bocsátja rendelkezésére, valamint a tagok vesszőkészletei eladását közvetíti, államilag segélyezett anya- és minta szőlőtelepeket létesít, karónyerés céljára akácosokat ültet és kosárfűzt termel.

Tagjai körében a szakértelmet igen olcsó szaklap kiadása által is terjeszti a szőlőszeti mellékterményeket feldolgozza s a jobban nem értékesíthető borokból cognacot gyárt.

Szőlőszeti felvirágoztatására azonban mindez nem elég, mert mit ér a legszebb szőlő, mit ér a legjobb bor, ha nincs rá vevő. A szövetkezet működésének egyik

fő csoportja leendő a szőlőtermények jó áron való s biztos értékesíthetőségének keresztülvitele.

Ezen cél elérésére a szövetkezet tagjai bor és csemegeszőlőkészleteinek eladását közvetíti, külföldi piacokat keres fel és nyer meg, külföldi kereskedőket hív be, hogy tagjai szőlőjét és boraát lehető jó áron eladhassa. Sőt ennél sem áll meg, hanem ha nagyobb bor mennyiségek állanak majd rendelkezésére a monarchia esetleg a külföld nagyobb városaiban mintapinczékét és kiméréseket állít fel, továbbá szőlő- és borkiállításokat és antiókat rendez.

Mindezek oly nagy horderejű feladatok, melyeknek cél tudatos megvalósítása nélkül szőlőink helyreállítása, szőlőtermelő népünk a koldusbottól megmentve s szőlő és borkereskedelmünk felvirágoztatva nem lesz s nem lehet soha.

Az országos szőlőtelepítő szövetkezet székhelye Budapest.

A működéshez szükséges tőke 100 korona névértékű üzletrészek kibocsátása által képezetik. Az üzletrészek havi 10 koronás részletekben is fizethetők. A szervezési költségek fedezésére minden üzletrész után a jegyzés alkalmával 2 korona beiratási díj fizetendő.

A szövetkezet ügyeit Budapesten az igazgatóság vezeti a felügyelő-bizottság ellenőrzése mellett. A vidéki ügyvitel és a tagokkal való érintkezés sikeres keresztülvitele céljából, az igazgatóság minden községben, hol szőlőtermeléssel foglalkoznak, bizalmi férfiakat „ügyvivőket” nevez ki, a kiknek feladata leendő:

1. Eladásra és betelepítésre ajánlott szőlőterületeket nyilvántartani, s a szövetkezettel közölni.
2. A szövetkezet által beültetett s eladásra kerülő szőlők vételére ajánlkozó vevőkkel tárgyalni.
3. A működése helyén levő bor, szőlő oltvány, vessző stb. készletet, illetve szükségletet tudakolni, a szövetkezetnek bejelenteni, bormintákat beszerezni s küldeni.
4. A szövetkezet által venni vagy eladni kívánt terményeket és anyagokat tudakolni s a vételt vagy eladást közvetíteni. Végül
5. Mindezekről könyvet vezetni. Az ügyvivőket működésükért az igazgatóság által meghatározandó jutalmak illeti.

A szövetkezet tagja lehet bárki, nemkülönböztetve alapok és egyletek, mint jogi személyek, és kiskorúak is az általuk aláírt belépési nyilatkozat alapján. A szőlőtelepítés és a szőlőszeti termények értékesítését ennyire felülről intézmény biztos emeltyűje leendő szőlőtermelésünk és borászatunk felvirágoztatásának, s ha ezen célját a szövetkezet betölti, a mi, hogy megtörténend kétségtelen, ezzel együtt nem megvetendő pénzügyi eredményt is ér el azáltal, hogy az üzletrészek után tisztességes sőt jelentékeny osztalekot fog tagjainak juttatni.

Az üzletrészek törlesztésére szolgáló összegek egyelőre a Pesti magyar kereskedelmi bank terézvárosi fiókjához Budapest, VI. Andrassy-ut 21. sz. alatt küldendők.

Bővebb értesítést az országos szőlőtelepítő szövetkezet szervező irodája (Budapest VI. Nagymező-utca 12. sz. a.) ad.

A pajtás.

„Jöjjön ma velem, a mama megengedte hogy magával menjek sétálni a ligetbe. Talán nem teszik? Mi? Rögtön jöjjön. Egy-kettő...”

A ki ezeket mondotta vig, ezüst csengésű hangon kacajjal kísérvé szavait, mintegy 17 éves leány volt; élénk, sötétkék szemű, folyton mosolygó tünder. Egy ifju előtt állt, kit éppen tanulásban csipett meg, az ő jó pajtása, titkárja, az öreg (20 éves lehetett) Laczi előtt.

Az ifju mosolyogva ugrott fel a padról melyen ült s kissé szegletesen hajtván meg magát, késznek nyilatkozott a sétára. Szőke, nyulánk ifju volt, félénk és szegletes modoru, a ki milyen készséggel szokta kíséreni barátnőjét ha hívta, éppen oly tapintatosan tudott visszavonulni, ha más ifjak, vagy a fiatal jegyző jelent meg.

Lassan haladtak előre, az ifju szokott modorában hallgatagon lépdelt a fiatal leány mellett. Nem igen mert társalgás kezdeni. S a lány sem szólt semmit; szóltanul ültek le egy árnyas tölgy alatt egy padra.

A leány ismerte már pajtása modorát, hogy az nem szól, s ábrándozásba merült, nem is gondolva a mellette ülő ifjura. De az most szokása ellenére beszélni kezdett.

Roppant unom már ezt az életet Helén. Mi szükségem van neked az ügyvédi vizsgára. Szeretnék visszavonulni kis birtokomra.

Meguntá talán a tanulást?

Meg. Vágyódom haza a pusztámra. S még ma elmennek, ha nem kellene egyedül mennem ha...

Nos mit ha?...

Nos igen! Ha... ha maga velem jönne Helén?... Szemei kerőleg tapadtak a fiatal leányra, ki ijedten huzódott vissza. Ő vele menjen! S ez az ifju egész jogosan nyilatkozhatott így. Naponta bizalmaskodott vele, nem is gondolva, hogy ez a játék nem tréfa. Itt egy szív boldogságáról van szó. S most hogy mondja ő ennek a jó öreg fiúnak: nem! Hogy nevéssen a szemébe cunok a becsület-tes nyiltszívű ifjunak; elmondja neki, hogy ez mind csak játék volt. A szívét összefacsarodni érte. Mit tegyen, mit mondjon? Arra nem gondolt, hogy a pajtáságból, a czimbora-ágból ez is kifejlődhetik. Ah! Csak legalább halasztani lehetne valahogy...

En?... én nem... mehetek...

A szőke, nyulánk ifju megrendült e szavakra. A keserűség nehéz könnyei megjelentek szemében. Ő csak czimbora tehát, semmi egyéb, játékszer, mit ha megunnak hát eldobnak... Rekedtes hangon, elfojtva szólt: Jöjjön Helén, a mama majd keresni fogja.

A leány szóltanul kelt fel és követte. Bűnszék érezte magát, s szánalom fogta el eziránt az ifju iránt. De mit tegyen? Ővé nem lehet mert mást szeret, a ki már kezét is megkérte.

Hazaérkeztek, hol Helént barátnői már várták, s ostromolni kezdék az ifjut, hogy játszik velük.

Nem játszom szólt az ifju, s arczán két égő folt jelent meg, míg szemöldei mogorván, sötétlen huzódtak. A lányok csodálkozva néztek egymásra. Mi ez? Mi lette Laczit? Mi baja?

Az ifju észrevette e csodálkozást. Nagy erőfeszítéssel összeszedte magát, s mosolyt próbálva, szólt:

Nem bánom no! Játsszunk. Az előbb csak tréfáltam. Mit csodálkoznak még mindig. Mondom csak tréfa volt.

A lányok belenyugodtak, csak Helén maradt szomorú. Hiába jött el a fiatal jegyző, a leány arca csak szomorú maradt. Régi vidámsága, pajkosága ma egészen elenyészett.

Az ifju pedig az uzsonna közelében hozzá férfözött, s alázatos, kérő hangon sugta fülébe a leánynak: Bocsásson meg, ha megbántattam. Tudja én nem tudok okosan beszélni. Ne haragudjék. Hiszen mindig jó pajtások voltunk!...

HIREK.

— **Márczius 15.** Az 1848-iki dicső szabadságharcz emlékezetének nemzeti ünneppé szentelt napját, márczius 15-ét, ez évben is hagyományos egyetemes ünnepi megváltásunk közönsége. Hétfőn délután 3 órakor a főgymnasium Vajda-köre a főgymnasium dísztermében fényes ünnepélyt rendez a következő műsorral: 1. Honfidal, Vozelkától. Előadja a tanulók dalkara. 2. Aelnök-titkári megnyitó. Felolvassa Albusz Frigyes VIII. 3. Nőszabadság, Jókaitól. Előadja Klein Miksa, VII. 4. A magyar ifjakhoz, Petőfitől. Előadja Bencsik Pál, VII. 5. Részlet a pályadíjat nyert műből. Irta és felolvassa Neu Béla VIII. 6. A nemzethez. Petőfitől. Előadja Hrivnák János, VII. 7. Márczius Idusán. Pályadíjat nyert oda. Irta és előadja Benkő István VIII. 8. Az utolsó fejedelem, Jókaitól. Előadja Albusz Frigyes, VIII. 9. Szabadság ünnepén. Fülel-Szántó Lajosától. Előadja Tyehár Endre VIII. 10. A szabadsággért. Irta és előadja Zostyák János VIII. 11. Záró ének. Előadja a tanulók dalkara. Este a szabadelvű polgári körben közcacsora rendeztetik, melyen részt vehetnek az összes szarvasi polgárok pártkülömbőség nélkül. Az iparosok is közcacsorával ünneplik meg a nagy nemzeti ünnepet. Az iparos ifjak önképző köre szintén elhatározta hogy a kör helyiségében közcacsorát rendez. A társas vacsorákra aláírási íveket bocsátották ki, miket a részt venni akarók a körök helyiségében vagy a rendezőknel írhatnak alá.

— **Uj ovodák.** Betlehem városrészben lakó polgártársaink közül 75-en kérvényt nyújtottak be az előjárásigazhoz az általuk lakott városrészben egy újonnan szervezendő ovodának felépítése iránt. Az iskolaszék nemcsak a kérelmezett, de még egy másik ovodának sürgős felépítését is veloményezi és kérelmezi a képviselőtestületnél, ha másképp nem lehetne államköltségén, mert az 1268 ovodakötelesnek egyáltalán nem felel meg a meglevő négy ovoda, még ha négy új is szerveztetnék. Nagy az elégedetlenség, hogy különösen a negyedik kerületi ovodából a szűk terem miatt kénytelenek kivenni a szülők gyermekeiket s azon kívül is még sokan kénytelenek otthon maradni.

— **Meghívó.** A szarvasi ipartestület betegsegélyző pénztára folyó évi márczius 21-én délután 2 órakor tartja évi rendes közgyűlését az ipartestület helyiségében. A közgyűlés tárgyai: 1. Elnöki jelentés. 2. A felügyelőbizottság pénztári jelentése és ennek alapján a felmentvény megadása. 3. A felügyelőbizottság és ellenőrválasztás. 4. Az igazgatóság választása. 5. Választott bíróság választása. 6. A tisztviselők fiztetelődijak megállapítása. 7. Jegyzőkönyv hitelesítése.

— **Templom szentelés.** Az újonnan épült helybeli ág. h. ev. templomot, mint azt az ev. egyház bizottsága elhatározta június hó 13-án fogják felszentelni.

— **Tanítóegyesületi értekezlet.** A „Szarvasi helyi tanítóegyesület“ ma, f. hó 14-én, d. u. 4 órakor a tanítóképző gyakorló iskolájában tartja rendes kéthavi értekezletét. Tárgysorozat: 1. Lavatka a Ilova k. a. gyakorlati tanítása. 2. Schiff Adolf történeti, tárgyú felolvasása. 3. Birálat a tanügy iránt érdeklődőket szívesen látják.

— **Építési terv és költségvetés.** Városunk szorgalmas fiatal mérnöke a községi iskolaszék elnökének felhívására a második kerületi ovodának átalakításához s a negyedik ovoda tantermének felépítéséhez tervet és költségvetést állított össze. A csinos tervekhez a költségvetés — miután nálunk még nem épült a törvény követelményeinek minden tekintetben megfelelő ovoda és iskola — elég nagy ugyan, különösen ez utóbbinál, mindazáltal az iskolaszék a képviselőtestületnek a tervek elfogadását ajánlja, mert azt hiszi, hogy a költségvetés, ha az építkezés a tiszta téglafalakat helyet jó minőségű vályog vagy vegyesen s a vasgerendázat helyet fagerendákkal eszközöltetik, tetemesen redukálható s a mi viszonyainknak teljesen megfelelő.

— **Vizsgák.** A helybeli községi iskolaszék legutóbb tartott gyűlésének határozata értelmében a szőlőbeli és tanyai ismétlő-iskolák vizsgálója folyó hó 28-án lesz megtartva még pedig a következő sorrendben: Sirató-szőlői délelőtt, Ó-szőlői délután vizsgálónok Moravcsik József, Skorka-tanyai d. u. Csabai-uti d. u. v. e. János György, Sápzszy-tanyai d. e. Galóhalmi d. u. v. e. ifj. Szrnka János. Örményzugi d. u. Magányecz-tanyai d. u. v. e. Lankó Mátyás. Ezüst-szőlői d. e. v. e. Molnár János iskolaszéki tagok. Minden vizsgálónokhoz a város is küld egy megbízottat. A vizsga d. u. 9 órakor, d. u. 2 órakor kezdődik.

— **Harcz a megyei székhelyért.** Még a nyáron indult meg Békésmegyében, egy nagy izgatottságra okot nyújtó mozgalom, mely azt célozta, hogy

Gyuláról, a kedvezőbb fekvésű, jobb összekötetési Csabára helyeztessék a megyei székhely. Csaba maga 400.000. frtot ajánlott meg a székhely áthelyezési céljaira, de a megyei törvényhatóság, többsége ezt az ajánlatot el nem fogadta. A belügyminiszter elé terjesztetvén az ügy, kimondotta, hogy Csabának a megyei székhely áthelyezésére vonatkozó határozata tárgytalan, időelőtti; mert aziránt, hogy a vármegye székhelye áthelyeztessék, semminemű tárgyalás nincs folyamatban.

— **Rendőrségünk figyelmébe.** Nem akarunk egyébről szólni, csak a görbe-utczáról, melyet csak azok ismernek kik benne laknak. A közbiztonság ott talán a legbiztosabb! Van abban az utczában olyan egyiptomi sötétség, hogy az ember borzad ha arra gondol is, hogy a görbe-utczai lakására akar menni. Na de néha segít ez az bajon a holdvilág s akkor rendjén a dolog. Hanem hát azt hiszem az még sincs rendjén, hogy egy omladozó istálló, mely szintén a görbe utczában van, melynek minden oldala hatalmas oszlopokkal van megtámasztva folytonosan fenyegetse az ember életét. A mult napokban midőn kora reggel arra jártam, alig voltam az említett istállóhoz 5 lépéssnyire, egyszerre hatalmas robajjal a fal egyik része összeomlott; a másik része még nem dőlt ugyan ki, de igen tanácsos volna ha rendőrségünk intézkedne aziránt, hogy azt a dűlledező épületet valahogyan elbontauk mielőtt valaki szerencsétlenül járna.

— **Szentesi képviselőválasztás.** Vasárnap folyt le Szentés városában az országos képviselőválasztás. A két jelölt Sima Ferencz és Uray Imre között erős küzdelem ígérkezett, mivel a szentesi szabadelvű párt elhatározta, hogy a választás alkalmával a Kosuth-párti Uray Imrét pártolja. A választási küzdelemből győzedelmesen ennek daczára is a Sima-pártiak jogogója került ki. Este 8 órakor ért véget véget a szavazás, melynek eredményeül 493 szótöbbséggel Sima Ferencz lett újlag Szentés város képviselője. Mint érdekes epizód jegyezzük meg a választásról, hogy a megyeház csucsára ép akkor huzták fel az elhalt Dr. Filőrt a gyászlobogót s ép akkor huzták meg a lélek harangot, midőn a diadalmas Sima bevonulását tartá a függetlenségi pártkörbe.

— **Kender tenyésztők figyelmébe.** A megyei gazdasági egyesület Olaszországból hozott faj kendermagot, a kinek erre szüksége van, a község házában jelentkezzen.

— **A csabai patronátus.** Békés-Csabai levelezők a következőket írja lapunkhoz: Az évek hossza óta óta pörös patronátusi kérdés tudvalevőleg egy oldatott meg, hogy új királyi adománnyal a jogot Csaba városa kapta meg. A város képviselőtestülete azonban a jogot el nem fogadta s kegyelmi kérvénnyel fordult a vallás- és közoktatásügyi miniszter utján a jog adományozójához. E képviselőtestületi határozatot a miniszter kijelentései szerint megfogják semmisíteni, de módot találnak rá, hogy egyezés útján a kérdés rendeztessék s a kérdésben mutatkozó ellentétek eloszlatására Schlauch bíborosnak is jóakaratu támogatását várhatják.

— **Olvasóink figyelmébe!** Az Aradi és Csabai Egyesült va-utaknak Apátfalvai mintaszerűen berendezett faskolájának hirdetésére felhívjuk olvasóink figyelmét.

— **Idők jele.** Egyik legmegbízhatóbb forrásunkból kapjuk ma, az utóbbi években szépen fejlődött gazdasági gépiparunk sajnálatos hanyatlását tanúsító azon értesítést, hogy hazánkban legrégibb és legtekinélyesebb vállalatainak egyike: a Schlick-féle vasöntő és gépgyár r. t. Budapesten, a gazdasági gépek és eszközök gyártását ezentul jóval szűkebb keretbe szorítja, a mennyiben ezen gépek és eszközök nagyobb részének további készítésével felhagy és a raktárainban felhalmozott nagy mennyiségű ilyenmű gépek és eszközöknek, minden elfogadható árban való elárúsítását, egyenként, mint esportokban határozta el. Mint a helyzet ösmérőjéi báran regisztrálhatjuk, hogy ezen derék vállalatnak eme részletes visszavonulása a gazdasági gépszakmától, tisztán csak a téren dugó, áldatlan versenyben nyeri magyarozatát, mely szükségessé tette volna azt, hogy országoszerint kitűnőnek elismert gyártmányainak minőségét, a melyen leszorított árrakkal hozza összhangzatba. A társulat, melynek készítményei a legutóbbi millenaris kiállításon is méltó felhűnést keltettek és a legnagyobb kifűntetést: a díszoklevelet nyertek el, semhogy az üzletvezetés régi, dicséretes tradíciójától eltérjen, midőn meggyőződött arról, hogy jó árut, a mi piaci árak mellett, csak veszteséggel hozhatna forgalomba, inkább lemondott a további versenyről, élénk sajnálatára a hazai gazdaközönségnek, mely bizonyára fájdalommal fogja nélkülözni ezen jeles, megbízható cég, szolid gyártmányait és nagy kárára gazdasági gépiparunknak, melyben egyelőre pótolhatatlan hézagot hagy maga után. Hallomás szerint, a társulat ezentul fokozott tevékenységgel fog a már eddig is virágzó többi osztályának, mint: hid-, gép- és waggon építészet, vas-, horgany- és ércöntődei, épületlakatosság, vasszerkeze-

tek stb. minél nagyobb mérvben való fejlesztésére törekedni.

— **Műszaki hetilap** czimmmel egy új szaklapnak fényesen kiállított első számát kaptuk, mely a szakirodalom terén méltán esemény számba mehet. A lap tulajdonképpen nem egészen új, mert a 20 év fennállott „Gazdasági Mérnök“ átalakításából keletkezett. Szerkesztője Gonda Béla mint osztálytanácsos, régi, hivatott művelője egy a technikai szakmák közönségére alakította át, valóban hasznos szolgálatot tett vele a technikai haladás ügyének. A most megjelent első számból a nagy lendülettel megírt programot kell legelőbb is megemlítenünk, melyet a technikai haladás minden igaz barátja örömmel üdvözölhet. A lap élén a magyar technikusok két kiváló képviselőjének, Ludvígh Gyula államvasúti elnök-igazgatójának és Hauszmann Alajos műépítésznék és műegyetemi tanárnak sikerült arcképét és élettrajzát közli. A többi cikkek közül különösen kiemelendők tartjuk a most épülő budai királyi palotta ismertetését, a palotának a teljes kiépítés után a pesti oldalra néző látképével, mely még eddig sehol sem volt közölve. Ugyancsak méltó felhűnést kelthet a Bernhard Antal által 1817-ben épített legelső dunai gőzhajóról s az általa alapított gőzhajózási részvénytársaságról szóló cikk, melyhez ezen társaság egy eredeti részvényének lenyomata van mellékelve. A lap többi cikkei szintén igen kiválóak. Ezek mellett a technika különböző szakmáiba tartozó kisebb közlemények a budapesti és vidéki építkezésekre vonatkozó közlemények és vállalati értesítések, találmányok és szabadalmak egészítik ki a lap gazdag tartalmát. A Műszaki Hetilap megjelenik minden vasárnap, díszesen kiállítva, gazdag és változatos tartalommal, képekkel és szakértői rajzokkal illusztrálva. Előfizetési ára az év végéig 10 frt, negyedévre 3 frt. Az előfizetések a Műszaki Hetilap kiadóhivatalába (Budapest, IX, Lónyay-utca 11) intézendők. A legmelegebben ajánljuk a kiváló szaklapot nemcsak a technikusok, de általában mindazok figyelmébe, a kik a modern technikai haladás iránt érdeklődnek.

CSARNOK.

Szarvasi specialitások.

(Ö, a kritikus. — Virány az árokban. — A lámpa tragédiája. — A fekete kovász.)

Hát van ennek a mi kisvárosi életű Szarvasunknak specialitása is?

Hogyne! Ott van mindjárt az, a mit pápaszemes bácsik, a tudós geológusok rábizonyítottak: Magyarországnak kellő közepé Szarvasra esik. És a mikor ezt nyilvánossá tették, kijelentették azt is, hogy „nem tekintendik üldözendő cselekménynek az ezzel való kérkedést.“

Rajta tehát! Tegye, a kinek kedve tartja, mi addig másfelé nézünk: tekintetünket a kritikus Ö-re, azaz Ö-re, a kritikusra, vetjük.

Ö írja a kritikákat lap társunkba a fontosabb eseményekről s közönséggel tartozunk az ő historikus érzékének, hogy így alkalmat vesz magának életének kiváló mozzanatait tudomásunkra hozni. Honnan is tudtuk volna meg, a diákok hanversenyéről szóló referáda nélkül, hogy Ö, gimnazista korában mily technikával és művésziesen játszotta Chopint?

Akkoriban — mint Ö írja — nagyon megdicsérték a lapok az Ö zongorázását, no hát akkor Ö sem lesz szükimarku. Juttatott is az elismerésből kinek-kinek egy-egy adagot, csak a Desperát ur előadóját akarta desperát diákká tenni. Pedig hát nem sikerült; mert mindenki tudja, hogy a ki nyilvánosság elé lép, az nemcsak igazságos kritikának van kitéve. A „lekritizált“ szavaltó nevét a kritikus ur következetesen egy s-sel írta. Nehogy szegény Vass István károsodást szenvedjen, pótoljuk mi az elmaradt betűt szőlőván hozzá: „Vass István barátom, a maga szavaltatóból csak az érezhette ki a pikáns részek hangsúlyozását, a kinek agyába ezek jobban befészkeltek magukat. Legyen tehát nyugodt, Vass István.

Ha én kritikus lennék, nem áldoznám, fel az igazságot egy többé-kevésbé sikerült ötletért, legyen ez bár az elnöki czopfra vonatkozó, s ha valamiről ítéletet mondanék, véleményemnek előbb mindig alapot szereznek.

De abbahagyom, mert valaki még a személyeskedés vadjával illetve. Távolságot tőlem!

De nemcsak ez, hanem az is, a mire most térek át.

Virány az árokban... Ugy ám, nemcsak mű- és népkertekben, hegyen, völgyön léteznek virány, hanem még fűszeres bolt előtt elhúzódó árokban is. Zöld, mikként a haragos tenger avagy a puha pázsit, sőt, ha úgy akarják, hasonlíthatom lágyan ringó buzavetéshez is. Szagos; miként a... Kérem sétaljanak el Réthyék vagy a postahivatal felé, s meg fogják érezni, mily illat árad az árok virányáról szerzetét. Jó magam ugyan kikerülöm ezt a tájat, de nem tudom, vajjon megteszik-e azok, a kik városunk közegészségügyi állapotára hivatják felügyelni. Mert hogy nem segítenek ezen a bajon, az csak úgy lehetséges, hogy vagy nem veszik arra utjokat, vagy pedig alapos — náthával vannak megáldva, s így nem tudják, mi „történik“ Dániában...

A helyi lapok — úgy látom — szükkeblűek városunk eseményeinek referálásával szemben. Hiába kerestem a mult heti számokban hírt, a mely egy kényes-

utcai lámpa szomorú végéről számolt volna be. Imhát pótolom a mulasztást: . . . Pénteken este történt. A Kényes-utca lakosai, köztük a sok tudománynyelő diák, élénk érdeklődéssel szemléltek egy utcai lámpa keserves végperceit. Gyönyörűség volt látni, miként lobban lángra haragjában a lámpa a hanyag kezelés mián, mint ostromolták a tüznyelvek a közvetlen akadály, a csilinder lerombolása után az üvegfalakat, a melyeknek csörmpölése közben hirtelen egy pattanás volt hallható: a szomorú sorsra jutott lámpának meghasadt a szíve és kifolyt a . . . petróleum. Lelke utolsó lobbant s testét körülfogta a mindeneket beborító éji sötétség, a melyet szavahihető szakfériak állítása szerint egy jobbfejta késsel vágni lehetett volna. De a látványosság másik része ezután következett; az igaz, hogy már ez nem volt látványosság, hanem események sorozata, a mely révén nem egy honpolgár és honleány tudta meg a hepehupás palló és az árok között levő távolságot.

De a pórul jártak megnyugtatóra szolgáljon az, hogy immár egy új lámpa szórja fénysugarait a Kényes-utczára fekvő sötétség beláthatatlan rétegeibe.

Kényesek is rá a kényesutczaiak!

Petőfi énekelte Mezőtúron egy félszázaddal előbb, midőn Pestre utazott:

Minő az út! De vajon ut ez?
Vagy fekete kovász talán?
Mely ha kislül, leszen belőle
Kenyér az ördög asztalán.

Bátran alkalmazhatjuk Szarvasra ezt a verset, mert bizony nem irigyelendő az a ló, a melynek városunk utcáin kell huzni a szekeret, még ha üres is ez. Leszűp a kocsí tengelyig, a küllők közeli beragadnak fekete kovásszal, s a szegény állatok majd megszakadnak. Bizony, bizony, elkelve Szarvason is egy állatvédő-egylet!

CZ.

Nyilttér^{*)}

A köztém és Huszerl Mihály ur között fenforgó becsületbeli ügy, békés uton elintéztetett. B.-Szarvas, 1897. márczius 14.

Robitsek Soma s. k.

E rovat alatt közöltékért nem vállal felelősséget a szerk.

A szerkesztésért felelős: SAMUEL ADOLF.

HIRDETÉSEK.

Gyümölcsfák.

Az aradi és csanádi egyesült vasutaknak Apátfalván mintaszerűen berendezett faiskolájában erőteljes szép példányu nemesített legjobb fajú gyümölcsfák, nemkülömben magas és alacsony törzsű rózsafák nagyválasztékban jutányos áron kaphatók.

Megrendelések a vasutársulat igazgatóságánál Aradon, továbbá a vasutvonalai mentén az állomás főnököknél, és Apátfalván a társulati kertésznél eszközölhetők.

Árjegyzéket kívánatra a vasutársulat igazgatósága díjmentesen küld.

Legbiztosabb szer

Az általánosan elismert és jó hatásonak bizonyult.

„Barát ital“

czimű növényeszer gyomor-likőr készítményem székrekedés, étvágytalanság és az ebből eredő bajok ellen.

Használati könyvvel együtt egy üveg ára 40 és 80 kr. Kapható Szarvason Réthy Sándor ur fűszer üzletében.

Valamint a főraktárban nállam H.-M.-Vásárhelyen Árpád-utca 12. sz. a.

Zenke Zoltán.

Arlejtési hirdetmény.

A Szarvasi Takarékpénztár által építtetni elrendelt 24000 m. m. gabona befogadására alkalmas termény és áruraktárra vonatkozólag.

A Szarvasi Takarékpénztár igazgatósága ezenel írásbeli zárt ajánlati versenytárgyalást hirdet a termény és áruraktári telepen circa 30000 frt költséggel ezen a tavaszon felépítendő termény és áruraktári épületnek vállalatba leendő kiadása tárgyában.

Az írásbeli zárt ajánlatok a vonatkozó arlejtési feltételek értelmében kiállítva 3000 frt készpénz vagy elfogadható értékpapír biztosíték kapcsán legkésőbb 1897. márczius hó 20-ik napja délelőtti 10 órájáig Salacz Ferencz vezérigazgató kezeihez beadandók.

A vonatkozó összes tervrajzok, költségvetés és arlejtési feltételek a Szarvasi Takarékpénztárban márczius 12-től kezdve minden hétköznapon délután 3 órától 5 óráig megtekinthetők.

Az írásbeli zárt ajánlatok az igazgatóság márczius 20-ikán délelőtt 11 órakor tartandó nyilvános ülésében fognak felbontatni.

Az igazgatóság fenntartja magának minden esetre a jogot, hogy a benyújtandó ajánlatok közül szabadon választhat.

A Szarvasi Takarékpénztár igazgatósága.

KOVÁCS és MEZEY

BUDAPEST és KÖBÁNYA.

DREHER ANTAL

kőbányai serfűzdének

FŐRAKTÁRA

Saison 1897.

Figyelmeztetjük a tisztelt regalebérítőket, sernagykereskedőket és vendéglősöket sziveskedjék

DREHER ANTAL

hordó és palackszerekre nézve

Kovács és Mezey Budapest

sernagykereskedői céghez fordulni.

Szállításokat eredeti Dreher minőség töltésben, egyes szállítások vagy évi kötések mellett, legjutányosabb árakban eszközölünk.

KOVÁCS és MEZEY

Dreher Antal főelárusítói,

tea, rum, törköly, likőr nagykereskedők,

Méh eladás.

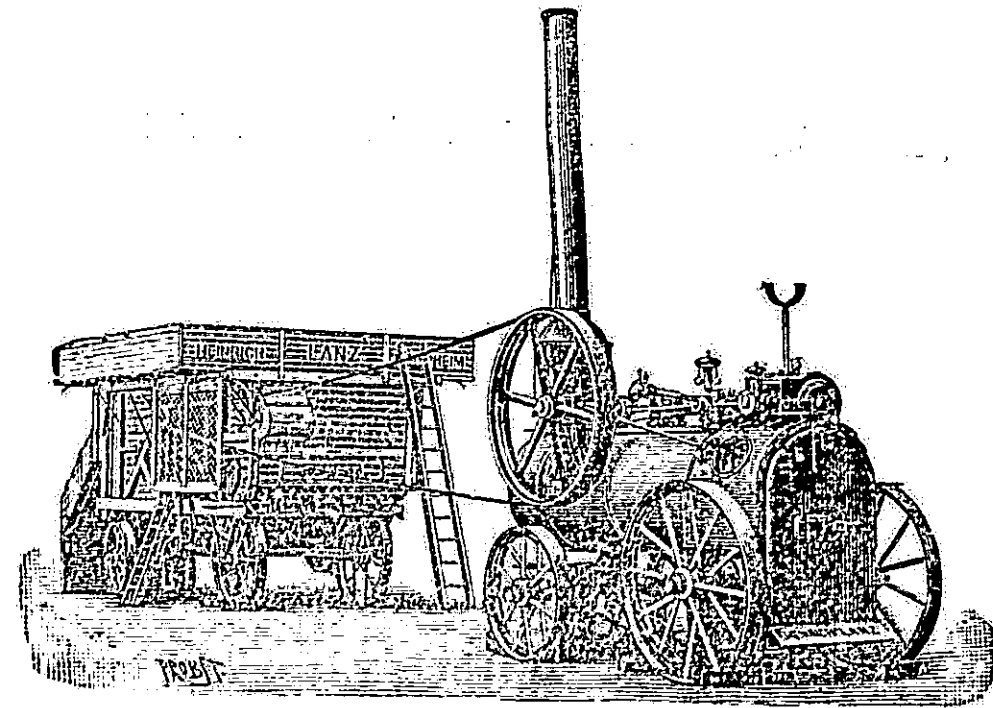
Rohony Sámuelnél 30 kas Zircon-féle méh egyes kasokkal is jutányos áron eladó.

Drössler Károly

cs. és kir. szab. gazdasági gépgyár, vas és érc-öntöde

Budapest, VI., Váci-körút 59. sz.

Alapított 1866-ban.

Ajánlja saját gyártmányu legkifűnőbb kivitelű szabadalmazott gőzcséplőkészleteit, melyek a magyar gazdasági vi-zonyoknak legcél-szerűbben megfelelnek és az összes gazdaságba vágó gépeit.

Kizárólagos képviselőség Magyarország részére.

LANZ HENRIK mannheimi cégtől,

mely elismert legnagyobb és legjelentékenyebb gyár gőzmozdonyok és cséplőgépekben; utóbbiak háromszori légtisztításra berendezve.

Ezen készletek minden eddigi versenyéplésnél az összes versengő belföldi és angol gyártmányokat legmagarabb kitüntetéssel legyőzték. Ezek tehát a világ legjobb gőzcséplőkészletei

Képes árjegyzékkel bérmentve, felvilágosításal készséggel szolgálunk.

Hirdetések jutányos áron felvételnek a Szarvas és Vidéke kiadóhivatalában.

A gazdaközönség és a gépkereskedők figyelmébe!

Gazdasági géposztályunk raktáraiban, az éppen lefolyt üzletév váratlanul gyenge forgalma, mindennemű gazdasági gépekből u. m.:

4, 6 és 8 HP gőzcséplőkészletek, járgányok és járgányos cséplőgépek, Backer-rendszerű és Vidats-féle rosták, egy és többvasu ekék, boronák, rögtörő hengerek, vetőgépek, tengeri vetőkészülékek, aratógépek és fűkaszalók, szecs kavágók, répavágók és zuzók, kukorica morzsolók és csöves tengeri darálók, egy és két járatu őrlőmalmok, olajpresek stb. stb.

nagymérvű készlet összetorlódását okozván, igazgatóságunk kapcsolatban azon határozatával, hogy egyes gazdasági gépek további gyártásával teljesen felhagyjunk, ezen nagy készletek, a jövő tavasz folyamán, rendkívüli mérsékelt áron való eladását akarja eszközölni.

Ezt azon megjegyzéssel hozzuk a t. érdekelt közönség tudomására, hogy az eladás nemcsak egyes darabokban, hanem esetleg kisebb-nagyobb tömegekben is történik, a szerint, a mint erre igényt tartó gazdák és hivatott kereskedők jelentkezni fognak.

Ritka alkalom kínálkozik most az érdekelteknek, elismert kitűnő minőségű gazdasági gépeket és eszközöket, rendkívül alacsony árak és előnyös feltételek mellett beszerezni.

Minden ezen tárgyra vonatkozó kérdézősködékre, mely egyenesen hozzánk czimzendő, szivesen fogunk felvilágosításal és ajánlatokkal szolgálni. Tisztelettel

SCHLIK-féle vasöntöde és gépgyár r.-t
Budapest, Külső Váci-ut 29-37.